

Oma Poolsaar

7/2008

Ilmuß 4 x aastas

Hind 15.-

SELLES NUMBRIS:

AJALUGU – Merete	lk 2
POOLSAAR TÄNA JA HOMME	lk 3
KALURITEPÄEV NEEMES	lk 4
IHASALU PÄEV	lk 5
PERSOON – Maria-Marika Kurvet	lk 6-7
KOOLIELU – Esimene koolipäev	lk 8
VAATA ENDA SISSE – Hetkes elamine	lk 9
KUULUTUSED	lk 10
MIDAGI MAITSVAT – seenesupp ja kartulikook	lk 11
NATUKE NALJA – jätkuvad Wiigo Siisikese lood...	lk 12

Lisana: Lasteleht OPS!

Neeme külavanema valimised

22. juulil toimusid rahvamajas Neeme uue külavanema valimised, kuhu tuli kokku 24 inimest, neist valimisõigusega oli 20.

Eelmine külavanem, Andrus Miller pidas lühikese kõne tehtust ja vastas külaelanike küsimustele tegemata ja teoksil asjade kohta. Seejärel esitati uued külavanema kandidaadid – **Sirje Põllu, Heiki Lilienthal, Martti Martinson ja Andrus Miller.**

Neljast kandidaadist nõustus kandideerima vaid Sirje Põllu, teised keeldusid erinevatel põhjustel. Seega uueks Neeme külavanemaks sai ühehäälselt valitud **Sirje Põllu (48)**. Oma kõnes tänas Sirje külaelanikke usalduse eest ja lisas samas, et ega see lihtne koorem ei ole, aga keegi peab seda tegema. Külal on palju probleeme, aga nurga taga rääkimine ei vii kuskile ja külavanem on see, kelle juurde tuleks esmalt pöörduda. Sirje Põllu on Neemes elanud juba 4 aastat ja ta töötab nii Neeme lasteaias kui koolis muusikaõpetajana. Lisaks oli temaga persoonilugu meie esimeses Oma Poolsaare numbris, seega

pikemalt tutvustamist ta külarahvale vast ei vaja.

Lisaks külavanemale valiti ka 6-liikmeline küla eestseisus - **Heiki Lilienthal, Andrus Miller, Triin Lindau, Heiti Metsoja, Aleks Leonidov ja Martti Martinson.**

Külavanema kontaktid:
e-mail: sirje@zzz.ee
mob. 56563333

Sügis on käes ja NNRS on valmis saanud oma järgmise lehenumbri. Sündmusi oli suvel palju – nii häid kui halbu, aga kõigest me lehes kirjutada ei jõua ja kas on vajagi?! Huvitavat lugemist jätkub sellegipoolest.

Neeme küla on viimastel aastatel palju kasvanud ja tendents jätkub. Inimeste arvu suurenemisega aga suurenevad ka probleemid.

Neeme kooli läks sel sügisel rekordarv lapsi - 23, mis tähendab, et praegused kooliruumid jäävad juba väikeseks, probleemi lahendamiseks alustati hoone teise korruse ruumides remonti.

Lasteaia ukse taha jäi seekord 3 last, järgmisel aastal on aga nõudlus juba palju suurem.

Märgatavalt on suurenenud ka liiklus, mis on muutunud ohtlikuks mööda küla ringi jooksvatele lastele. Ka inimsuhted ja arusaamad külaelust pole enam endised. Ma ei väida, et seni on Neemes kõik ideaalne olnud, aga...

Kas on vaja külaprobleeme tõmmata kohe ajakirjandusse, selle asemel, et kõigepealt proovida neid lahendada külasiseselt?

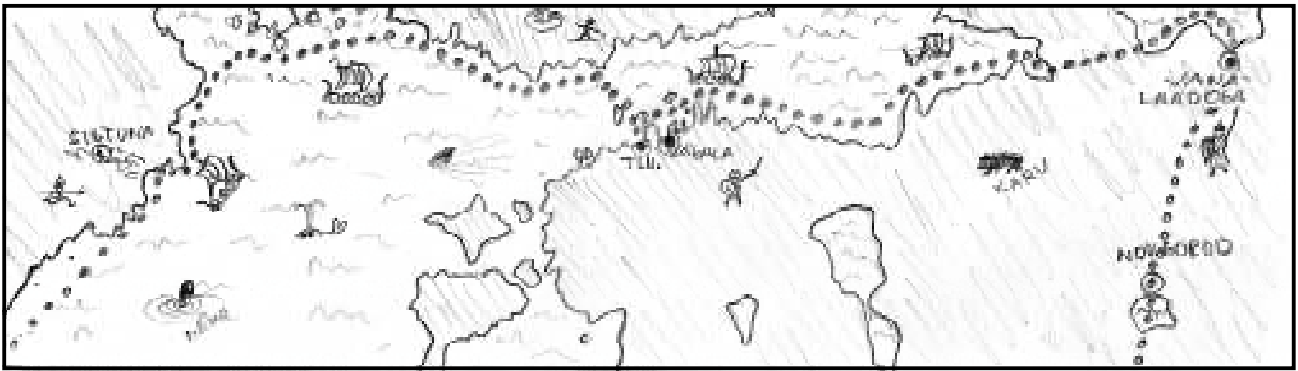
Kas ongi nüüd nii, et tulevad uued elanikud ja hakkavad kehtestama omi reegleid, sulgema juurdepääsuteid siin juba aastaid elanud inimeste kodudele?

Kas Neeme küla koosnebki tegelikult kolmest külast – vanast Neemest, Kadakarannast ning nõpalgikülast ja kõik ajavad “oma asja”?

Kas endisesse kalurikülla hakkamegi nüüd ehitama hiiglaslikke moodsaid kivimaju?

Kas peame võtma neid muutusi iseenesest mõistetavana? Mina arvan, et ei pea! Igaüks saab natuke ära teha, et säiliks maksimaalselt see turvaline, sõbralik ja kaunis koduküla. Käitudes nii, nagu tahame, et meiega käitutakse. Mõeldes nii, et minu kodu ei lõppe aia taga, vaid külapüiril...

Terje Lindau-Kuum

Kui Neeme külast mere peale vaadata, näeb seal tihti suuri kaubalaevu sõelumas. Põhjuseks on muidugi Muuga sadam, kust nad lähtuvad või kuhu nad jõuda loodavad. Enne Muuga sadama rajamist sattus siia kanti üksikuid kaubalaevu, mis näiteks Loksale remonti tossutasid. Peamine mereteel läheb praegugi Pranglist oluliselt põhja poolt. Kuid nii pole see alati olnud.

Kui laevad olid väikesed ja oluliselt tagasihoidlikumate meresõidumadustega, kulges muistne mereteel just mööda rannikut, otsides tuulest varjatuid lahtesid ja kiiresti maale saamise võimalusi. Üks oluline tegur oli see, et siis pääsesid laevad läbi Aegna ja Kräsuli saare vahel olevast kitsusest. Aeglast põhja pool ulatub madalik väga kaugele ja sealt minnes pole siia kanti enam asja. Veel keskajal said koged ja muud laevad Tallinnast tulles sellest väinast läbi ja purjetasid üldjuhul Prangli ja Ihasalu poolsaare tipu vahelt läbi. Ja see liiklus polnud sugugi väike. Keskaegse Tallinna rikkus ei tulenenud ju kohaliku rahva usinast tööst, vaid ikka Vene "transiidist". Seda tallinlaste rikkust iseloomustab hästi näiteks tõsiasi, et Oleviste kirik oli üle saja aasta maailma kõrgeim ehitis. Suur osa sellest rikkusest möödus siitsamast lähedalt.

Veelgi varem, muinasajal polnud see mereteel sugugi vähem tähtis. Muistsest Novgorodist lähtus siit läbi üks tähtsamatest teedest. Eesti tuntuima mereajaloolase Vello Mässi versiooni kohaselt asus Aegna ja mandri vahel Vene kroonikates mainitud "raudväravad", mis vajadusel ida poolt muistse Lindanise ründamise ootamatust tublisti vähendasid. Seal toimus ka tõenäoliselt lahing Novgorodist tuleva varjaag Ulfi poolt juhitava laevastikuga aastal 1032, mille nimetatud kaotas koos omaenese eluga.

Varjaagid e. idateede viikingid sõelusid usinasti seda vahet juba enne Vene riigi teket, olles õigupoolest just selle riigi rajajateks. Muistne mereteel Rootsist Neeva jõe suudmesse kulges just mööda

sirget ja arusaadavat Põhja – Eesti rannikut kuna Soome sassis ja karidega rannik pole just suurem asi ilma kaardideta sõitmiseks.

Viikingid rajasid esimese linna Vana-Ladogasse juba VIII sajandil, millest kujunes tolaeagse Loode-Euroopa suurimaid kaubanduskeskusi. Vene krooniku Nestori teatel polnud Vene hõimud võõraste tegevusega eriti rahul ja kupatasid nad algul mere taha tagasi. Siis läksid nad omavahel tülli ning otustati kutsuda rootslased eesotsas vürst Rjurikuga, kellest sai Vene riigi rajaja, tagasi. Juhtus see aastal 862. Hiljem seadis ta ennast sisse juba Novgorodis. Rjurik, tähtsaima Vene dünastia rajaja, möödus tõenäoliselt koos teiste relvis habemikkudega praktiliselt "meie silme all" Uitra säärest. Varjaagidest valitsejad jäid mitme inimpõlve jooksul seotuks oma endise kodumaaga ja siit möödus teisigi vürste ja kroonitud päid. Nende malevad suundusid pidevalt Rootsist Venemaale ja sealt kuni Konstantinoopolini. Seda marsuuti tuntakse teena varjaagide juurest kreeklasteni. Hiljem võeti kasutusele ka lõunapoolseid teid mööda Väinat, Emajõe jne. Algselt oli tähtsaim tee kindlasti just Vana-Ladogasse.

Sellel ajal muidugi Tallinnat veel polnudki. Üldse olid sellel ajal kõik kainelt mõtlevad inimesed merest kaugemale kolinud kuna merel liikus igasugust kahtlast seltskonda, kelle ametiks polnud sugugi kala püüdmine. Seda aega nimetatakse tänaseni, värinaga hinges, viikingiajaks. Meie kandis oli merele lähimaks külaks Kaberla. Varem mere ääres olnud asustus kadus mitte ainult Eestist vaid suures ulatuses kogu Põhja-Euroopas.

Kuid, kui viikingiaeg tõi kaasa plahvatusliku meresõidu suurenemise, ei tähenda see ammugi seda, et enne seda aega mere ääres väga rahulik oli. Vana Skandinaavia Ynglinga saaga jutustab loo kuningas Invarist, kes kättemaksuks eestlastest piraatide tegude eest ühel suvel 600. aasta paiku Eestisse saabus ja siin laastama ja laamendama asus. Kohalikud mehed võtsid ette ta siiski maha lüüa ja tema haud on nüüd kuskil Eesti rannikul. Paljud ajaloolased on

pidanud selleks tegevuspaigaks Lääne-maad kuid suure tõenäosusega on tema viimne puhkepaik siiski Põhja-Eesti või Saaremaa rannikul. Kas Ingvaril meie kanti asja oli, pole muidugi teada. Külastamiseks põhjust oleks tal kindlasti olnud, kuna sellel ajal asus Jägala-Jõesuus suur asula ning linnus. Tont seda teab, võib olla oli just tema käsi mängus Jägala linnuse hävitamisel. Igal juhul on see väga mõnus ajalooline spekulatsioon. Ja pealegi õiglase lõpuga. Olenemata nendest dramaatilistest sündmustest käis siinkandis vilgas mereliiklus, kuna nimetatud linnus oli kindlasti väga oluline kaubanduskeskus, kus lähtusid laevad nii itta kui läände. Kuid seoses Jägala linnusega peame nihkuma ajaloos veel tublisti kaugemale. Esimene linnus rajati ju siia tuhat aastat enne viikingeid, u. 2.-3. saj. e.Kr. Ka sellel ajal oli linnuse asukoht seotud mere ja kaubandusega. Võõrapärasel relvad ja linnuse enda erakordne suurus annavad kindlasti tunnistust rahvusvahelistest sidemetest. Romantikutel pole siiski mõtet ette kujutada tolaeagseid purjeid praeguse Neeme küla tipust möödumas. Nimelt purjeid tol ajal veel ei kasutatud ja laevad olid pigem väga suure paadi taolised. Pika ninaga võib jääda ka sellel põhjusel, et pigem jätsid Jägala linnusest ida poole sõitvad laevad praeguse Neeme küla vasakut kätt ja möödusid väga lähedalt praegusest Ihasalu külast. Nimelt oli siin sel ajal poolsaare asemel Jägala jõe suudmes saar, mis alles ootas mandriga ühinemist.

Kokkuvõtteks võib öelda, et Neeme küla elanikud ei pea ajaloolises mõttes ennast sugugi alaväärsena tundma, kuna Ihasalu küla Neemest üle saja aasta vanem on. Neemekad elavad siiski lähedal vägagi tähtsale muistsele mereteele. No vähemalt ajutiselt kasutuses olnud mereteele...

Janek Šafranovski

P.S. Jägala Linnamäe MTÜ avaldab tänu Lauri Lukasele ja Ivar Klamasele, kes suvel arheoloogide lahkesti ja heast tahtest võõrustasid.

Kas Neeme külas on turvaline?

Pealtnäha rahuliku olemisega küla kihab probleemidest, mille külaelanikud ise tekitavad.

Viimasel ajal on olnud suured probleemid koertega, kes ründavad külas nii lapsi, kui täiskasvanuid. Üks ere näide meie küla elaniku näol on Kalev Sepper, kelle koerad on rünnanud mitut elanikku ja last. Kuna ta ei ole vabandanud ega koertepoolt kõlbmatuks puretud riideid kannatanutele korvanud, on külaelanike täielik hukkamõist sedasorti inimesele õigustatud. Osad juhtudest on edastatud politseile. Iga uue ründamise eest tõuseb ka trahvisumma. Maksimaalne karistus on 18000 krooni. Inimene, kes ei suuda oma kurje koeri ohjeldada ja nende eest vastutada ega kaitsta

inimesi nenede rünnete eest, peaks mõtlema koerte varjupaiga peale. Koer, kes peab inimeste peale jahti, aga väärrib siit ilmast lahkumist. Koer on eelkõige sõber, aga mitte küla hirm.

On ka inimesi, kes kardavad politseid koera ründamisest teavitada. Sellel teemal vestlesin ka valla kons- taabluga, kes soovitas kindlasti kõik rüüded kirjalikult fikseerida. Teist lahendust asjal pole.

Teine probleem on külla sissekihutavad autod, mis on suureks ohuks lastele. Koolimaja on kohe tee kõrval. Teiselt poolt, kus on lasteaed, kihutamine jätkub. Siiani on lihtsalt vedanud, et kõik lapsed on elus ja terved. Kas keegi kujutab ette edasist elu külas, kus ta on mõne inimese

vigaseks sõitnud või üldse temalt elu võtnud! Kui olukord ei parane, tuleb hakata kasutama konstaabli abi!

ÄRGE UNUSTAGE, ET KÜLA ON MEIE NÄGU. HOOLIGE SIIS KA OMA KÜLAS ELAVATEST INIMESTEST!

NB! KUI SA NÄED JA TEAD MIDAGI, MIS VAJAKS KÜLAS LAHENDAMIST, JÄTA TEADE KIRJALIKULT NEEME NAISTE RANNAVALVE SELTSI POSTKASTI VÕI TEATA KÜLAVANEMALE!

**Sirje Põllu
külavanem
56563333**

Neeme külakoosolek

23. septembril kutsus meie uus külavanem kokku esimese külakoosoleku. Päevakorras oli korraldatud jäätmevedu, küla arengukava 2008-2012, hulkuvad ja ründavad loomad ning liikluskiirus külas. Kohale tuli üllatavalt palju inimesi, sealhulgas ka palju uusi elanikke. Sai kurdetud muresid kui ka otsitud lahendusi.

Alates 1. detsembrist on Jõelähtme vallas korraldatud jäätmevedu, mis tähendab seda, et kogu vallas tegeleb jäätmeveoga ainult üks firma ja selleks on konkursi võitnud Ragn-Sells AS. Kõik senised lepingud teiste firmadega muutuvad kehtetuks. Lisaks on kõikidel kruntidel, kuhu on antud ehitusõigus, kohustus omada prügikonteinerit, mida vähemalt kord kuus ka tühjendatakse. Hinnad lähevad koosolekust osavõtnud Ragn-Selli esindaja sõnul kõvasti odavamaks. Täpsem info edastatakse kirjalikult kõigile oktoobris-novembris.

Teisena tutvustas külavanem Neeme arengukava mustandit, ehk siis esialgset kava Neemes lahendust

vajavatest probleemidest, mille oli kokku pannud küla eestseisus. See on esimene kord, kus Neemele koostatakse arengukava ja seda tuleb plaanida järgnevatel neljaks aastaks. Välja oli toodud uue lasteaia ehitamine, küla valgustus, sadama arendus, reovee puhasti rekonstrueerimine ja kanalisatsiooni välja ehitamine, külaplatside arendus, teede ehitus jne. Nimekiri on üleval ka küla teadetetahvlil ja kõigil on

võimalus oma arvamusi avaldada ja ettepanekuid teha **7. oktoobrini**, jättes need kirjalikult Oma Poolsaare postkasti poe küljes või saates e-mail külavanemale sirje@zzz.ee.

Lisaks sai räägitud ründavatest ja hulkuvatest koertest, vargustest ning liikluskiirusest küla vahel.

**Terje Lindau-Kuum
NNRS**

Kaluritepäev Neemes

Kaluritepäev on traditsiooniline üritus Neeme külas, mida tähistatakse iga aasta juuli teisel laupäeval. Viimastel aastatel on ürituse korraldaja olnud Neeme Merekultuuri Selts. Suur tänu meestele traditsioonide elus hoidmise eest!

Täpselt kella kolmeks oli tellitud ilus ilm ja rahvast tuli kohale tõesti palju. Õhtujuhiks oli seekord kutsutud Peeter Kaljumäe, kes sai mängude ja võistluste juhtimisega suurepäraselt hakkama ja kui tehnika hetkeks alt vedas, ei pidanud ta paljukuks ka üks laul mulle laulda!

Toimusid traditsioonilised võistlused - võrkpall, sõudmine, grillimine jne. Ei puudunud ka õnneloos.

Õhtu hämardues astus veoauto kastis üles ansambel "UNTSAKAD" ning tants ja trall jätkus hommikuni.

Õhtujuht Peeter Kaljumäe

**Terje Lindau-Kuum
NNRS**

Grillimisvõistluse žürii hindamas erinevaid kala- ja liharoogi. Parimaks tunnistati loomulikult grillitud kala.

Wana Kala kõrts kolis ürituse tarbeks välja ja järjekord baarileti taga püsis varajaste hommikutundideni.

Ansambel "Untsakad" pani tantsima nii suured kui ka väikesed.

Ürituse kava oli kirjas lõbusal kala-kujulisel plakatil.

Ihasalu päev 02/08/2008/

Päev algas traditsiooniliselt jalgpalliga, mille seekord võitsid neemekad...

...kuid kommita ei jäänud ka kaotajad...

...ja rallida said kõik.

külarahavas...

...täna läheb vist peoks!

Süüdati ka lõke...

Vanad ja kobedad tantsu löömas...

Maria-Marika Kurvet

„Armastan seda küla, kuhu olen elama määratud!”

Sündinud olen Pärnus. Isa oli laevakapten ja ema kodune, mul oli vanem õde ja hiljem sündis perekonda veel kaks tütar. Pärnust kolisin üsna varajases nooruses Harjumaale, kust hiljem leidsin endale mehe, kellega paari aasta pärast pulmad tegin. Neeme sattusin ma sellepärast, et tütar oli väikene, elamispiind Raasikul oli kitsas ja otsisime suuremat korterit, kuhu elama minna. Abikaasa Rein leidis sobiva töö ja korteri looduskaunis Neeme külas, kus me olime ennegi käinud, ning mis meile väga meeldis. Aasta oli siis 1967.

Millega Sa Neemes tegelema hakkasid?

Esimesed kuud jalutasin lapsevankriga ringi ja nautisin kauneid Neeme sügisilmasid. Hiljem, kui laps oli natukene suurem, oli probleemiks lasteaia puudumine. Aga Kirovi kalurikolhoosi juhtkond pakkus väikeste lastega emadele võimalust kodus õmblustööd teha (õmblesime suveniirmütse, taskurätte jm). Antud ajahetkel oli see väga sobilik, sest lapsega sai kogu aeg koos olla. Kui laps kooli läks, asusin tööle Kirovi näidiskalurikolhoosi Neeme osakonna plekkaara tsehhi, kus pidasin erinevaid ameteid. Alustasin pakkijana ja lõpetasin osakonna juhtajana. Kui kolhoosiaeg ümber sai, siis läksin tööle Neeme Rahvamajja juhatajaks, kus töötan tänaseni.

Millest algas Sinu kohalikus elus kaasalöömine?

Ma olen juba oma temperamendilt selline, kes peab igas asjas osalema. Kolhoosiajal olin partorg. Praegu vaadatakse selle peale halvasti, aga tol ajal oli see üks

edasiviiv jõud. Kõik osakonda puudutavad mured käisid läbi parteikomitee. Rahva kontrolligrupp aitas kitsaskohti lahendada. Näiteks heakorra küsimused – plekkaaratsehhi ei olnud aeda, siis sai aed ümber pandud. Neeme küla sai omale söökla ja lasteaia – need küsimused käisid kõik läbi partei.

Kui Neemes avati söökla, siis organiseerisime koristustööd – külaelanikud tegid kõike vabast tahtest ja tasuta.

Veel olid huvitavad sanitaarsalkade vahelised võistlused, milles Neeme salk alati väga hästi esines.

Ametlikult ma velsker ei olnud, aga tuli teha palju sarnast tööd

– käisin inimesi kodus süstimas, õnnetuste puhul andsin esmaabi. Osalesin ka maakondlikel tuletõrjevõistlustel. Spordipisiku sain juba lapsepõlvest – kooli ajal tegelesin kergejõustikuga. Peale taasiseseisvumist olen valimisliit „Jõelähtme” nimekirjas kandideerinud ja ka valituks osutunud Jõelähtme Vallavolikokku.

Inimestega on mul kogu aeg suhelda tulnud, ning tõtt-õelda ei ole mul selle vastu kunagi midagi olnud.

Vene ajal hakkasin korjama ka inimeste käest elektriraha, Eesti ajal lisandus sellele veel veerahade kogumine, mida teen siimaani.

Sinu seos Neeme Alkooli taasavamisega.

1991. aastal võtsin Kirovi partorgina osa Kirovi kalurikolhoosi juhatuse koosolekutest. Tol ajal olin ma veel ka Jõelähtme külanõukogu saadik. Kooli puudumine Neemes oli mul üheks südameasjaks ja niimoodi ma siis käisingi nii külanõukogus kui ka Kirovi juhatuses neemekate muret kurtmas. Ajastus oli muidugi ka väga sobiv nii, et 1991. aasta sügisel lõpuks Neeme kool ka taasavati. Õpilasi oli siis kõigest 6, seitsmes lisandus aasta keskel. Klubi ruumid tuli kohandada ka kooli jaoks sobivateks. Kohalikud külanaised käisid abis maja koristamas.

Kuidas muutus Sinu elu peale Kirovi kalurikolhoosi sulgemist?

1993. aastal, kui kolhoosid suleti ja ma töökohta vahetasin, siis muutus mu elu väga palju. Selleks, et kultuuritööd teha, on vaja ka vastavaid teadmisi, mida mul tol hetkel ei olnud, kuid asusin end kohe täiendama Rahvakultuuri Arendus- ja Koolituskeskuses. Tööle asudes tundsin suurt puudust sellest, et ma ei oska mängida ühtegi pilli, muidu oleks kohe palju kergem olnud. Ringidest hakkasin juhendama etlemis- ja sõnakunstiringi, kuna olen ise väga luulelemeline. Armastan luulet lugeda ja teistele õpetada. Olen saladuskatte all ka natukene ise luuletanud. Alguses oligi nii, et rahvamajas sai tegeleda rahvatantsuga, laulmisega, etlemisega. Tollane koolijuhataja Karin Ringmaa oli väga suureks abiks. Rahvamaja paiknemine kooliga ühes majas on olnud alati kahe otsaga asi – ühest küljest ruumipuudus, teisest küljest jälle suuremad võimalused. Hoolimata koolijuhatajate vahetumisest, on koostöö olnud alati suurepärane. Lisaks veel aitab see vallal kokku hoida majanduskulusid, millest kokkuvõttes võidab ju ikkagi neemekas.

Mõni huvitav seik, juhtumine.

Oli väga tormine sügis. Esinema pidid tulema Ervin Lillepea ja Tõnu Aav. Kui nad kohale jõudsid, siis oli veel elekter alles, aga üsna pea kadus tormi tõttu elekter ära, mis muutis esinemise võimatuks. Ervin Lillepea hakkas seepeale olematu esinemise eest raha küsima. Muidugi sain ma aru sellest, et nemad olid kohale tulnud ja oma õhtu ära broneerinud ja lootsid selle eest ka tasu saada. Mina aga polnud müünud ainsatki piletit ja ausalt öeldes oli minul nutt kurgus, sest raha polnud mul sentigi. Siis aga päästis olukorra Tõnu Aav, kes ütles Ervinile, et jätta vaene kultuuritöötaja rahule, et küll mõnel teisel korral õnnestub ka esineda – vaesel kultuuritöötajal pole seda raha kuskilt võtta.

Jõelähtme Vallavalitsus on viimasel ajal üldiselt toetanud rahvamaja tegemisi – meil on olemas nüüd kaasaegne tehnika ja vahendid, maja on renoveeritud. Alguses oli olukord raskem – raha eraldati väga vähe, tihti peale tuli orkestritele omast taskust juurde maksta, sest piletirahast lihtsalt ei piisanud.

Mis on Sinu kõige suurem armastus?

Kõige suurem armastus on mul luule. Aga armastan ka merd ja metsa. Täna õnne, et ma elan kohas, kus mind ümbritseb selline loodus.

Kuidas suhtud neemekate loodud ühingutesse (Neeme Merekultuuriselts, Neeme Naiste Rannavalve Selts jne)?

See on hästi positiivne, et neemekad on nii aktiivsed. Kõige igavamad inimesed on need, kes millestki ei huvitu. Neeme muudkui kasvab, ning oleks tore kui uuselanikud ka külaellu sulanduksid. Rahvamaja ukсед on neile alati avatud.

Järeltulijad kasvavad kenasti?

Jah, mul on tütar Kaja, kes on juba suur tüdruk. Kahest lapse- lapsest on noorim tütre tütar Katherin, kes läheb sügisel 2. klassi.

Martti Martinson

Neeme koolis tarkust taga nõudmas...

...on sel õppeaastal 23 last. Esimesse klassi astus seekord kaheksa last. Teise klassi lisandus üks uus tüdruk ja viiendasse klassi üks poiss. Selline on seis Neeme Algkoolis.

Kell kümme sai alguse aktus, kus koolilapsi oli tervitama tulnud nii lasteaed kui külarahvas. Loomulikult ei puudunud valla esindus, kes ei olnud kitsi ka kingituste poolest. Nii lapsed, kui õpetajad said suured puuvilja-

korvid ja loomulikult lilled. Esmese klassi lastele aga jagati koolialguseks vajaminevaid koolitarbeid. Tervitussõnad tulid ka Neeme Rahvamajalt. Aktus algas traditsiooniliselt hümniga, ning seejärel astus lavale tulevane põlvkond koolilapsi Neeme Mudilast. Tore oli vaadata, kuidas suvega olid titaotnu poistest, tüdrukutest saanud tõelised poisid ja tüdrukud. Koolilapsi tervitasid nad kahe lauluga.

Koolilapsed omakorda julgustasid esimesse klassi minejaid heade soovidega. Koolijuhataja andis lootust uute klassiruumide peatseks avamiseks, ning soovis tuult tiibadesse kogu kooliperele. Üllatusnumber oli klassijuhatajatelt väikese näidendi näol ja kogu õpetajaskond esitas sirge selja ja kõlava häälega laulu – “*Tulge kõik Neeme kooli!*”

Sirje Põllu

Aukohal istusid seekord 8 esimese klassi õpilast.

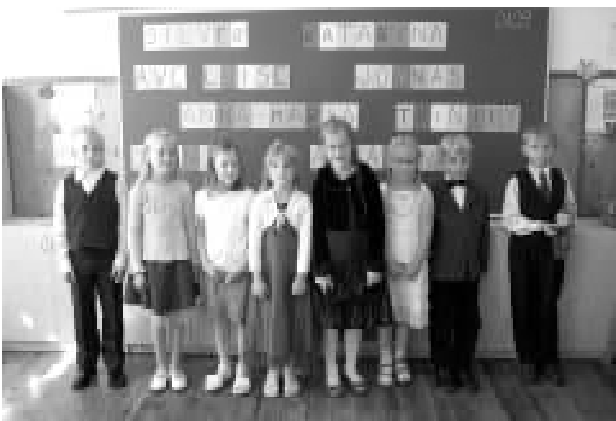
Neeme Mudila juhataja Pille Trumm õnnitlemas oma endisi kasvandikke kooli mineku puhul...

Neeme Algkooli juhataja Karin Soosalu helistamas esimest koolikella...

Kärt Toompuu, Maria-Marika Kurvet, Inga Korts-Laur, Alina Korsmik ja Karin Soosalu esitamas laulu – “Tulge kõik Neeme kooli!”

Neeme Algkooli esimene klass 2008/2009 õ.a – Annalena Ereline, Ave Luise Kiik, Silver Kruus, Janno Maiste, Katarina Metsoja, Trinity Miller, Anna-Maria Paomees, Joonas Tael.

Hetkes elamine

OSKUS HETKE NAUTIDA VÕIB MUUTA SINU ELU ÕNNELIKUMAKS..
Süütasin kaminas tule ning panin mängima oma lemmikmuusika. Päev oli olnud pikk ning raske. Tahtsin nautida seda hetke SIIN JA PRAEGU – tahtsin selles momendis kohal olla, seda tunda ja selles mõnuleda. Muusika voolas minust läbi ning mõnusalt praksuv tuli tekitas õdusa turvatunde. Poeg ja mees tegid oma tegemisi. Ja järsku tundsin, et olen õnnelik, ilma, et oleksin selleks väga suuri pingutusi teinud. Piisas vaid sellest, et suutsin keskenduda käesolevasse hetke ning nautida seda täiel rinnal. Imelik – selleks ei vajanud ma väga suuri emotsioone, ilusaid sõnu, kiitust ega kalleid ja ilusaid asju. Kõik oli väga lihtne, vaikne ja mõnus.

ILUS ON RÕÕMU TUNDA VÄIKES-TEST, LIHTSATEST ASJADEST!
 Tegelikult ongi vist nii, et inimene otsib oma õnne ja tugevaid tundeid suurtest, erelistest asjadest ning jätab tähelepanuta igapäevaselt teda ümbritsevad inimesed, tunded ja momendid. Lihtsad asjad pakuvad aga tihti suuremat naudingut kui vaid oskad neid näha ja nõ KOHAL OLLA. Otsime sageli vabandusi rahapuudusest, lõrri läinud abielust või elust üldse, selleks, et mitte korralikult endasse süüvida ja midagi konkreetset oma elu muutmiseks ette võtta. Sellega võtame endalt võimaluse nautida elu siin ja praegu, sellisena nagu me oleme. Alati, igal hetkel, on meil võimalus teha oma valikuid – valida saab ka selle vahel, kas tahame oma elu jätkata samas vaimus kui siiani, või muuta oma elus midagi ning teisiti edasi minna. Esmalt võiks endale esitada küsimuse: “KAS MA OLEN ÕNNELIK?”. Kui vastus on jaatav, siis on kõik korras, kuid kui mitte, siis tuleks veidi aega varuda ning enda sisse vaadata. Üles võiks otsida need seigad, mis segavad sind õnnelik olemast. Süüdistada ei saa oma hädades ja õnnetu olemises kedagi teist. Muuta saame vaid iseennast ja oma elukorraldust ning teiste muutmise või muutumise peale lootma jäädes raiskame vaid oma aega. Vaid ise saame oma elu õnnelikuks ja paremaks muuta ning sellega võiks kohe praegu algust teha.

LÕPETAGE PABISTAMINE MINEVIKUS TEHTUD EKSIMUSTE JA TULEVIKU PÄRAST!

Püüdke nautida olevikku sellisena nagu see hetkel on – keskenduge sellele, mis või kes teid praegu ümbritsevad. Kas teile see meeldib? Kas nii on hea? Mida saate muuta? Olevikuhetke nautimine teeb meeled teravamaks ja tekitab selgeid ja meelde jäävaid emotsioone. Meie igapäevased kogemused loovad ju mälestusi tuleviku jaoks ning mida enam me suudame hetki ja selles olevaid inimesi, tundeid tähele panna ja nautida, seda täisväärtuslikum ja õnnelikum meie elu

ka on. Mineviku valud on tekitanud meis mõttemustreid maailma ja iseenda kohta ning see on samuti takistuseks hetke nautimisel. Muutke oma mõtteid ja käituge teisiti kui tavaliselt – uskuge endasse rohkem.

LEPPIMINE, TÄNULIKKUS JA ANDESTUS.

Maha võiks jätta kriitika nii enda kui ka teiste suhtes ning lasta igal hetkel mällu sööbida uudse elamusena. Olege selle eest tänulikud, et saate kogeda uusi asju! Leppige endaga ja teid ümbritsevate asjaoludega sellisena, nagu need käesoleval hetkel on. Näha asju positiivses valguses on võimalik, kui lõpetate enda ja teiste üle arvustamise ja muretsemise. Seepärast ongi olevikuhetkes elamine ja kohalolek kasulik, et see laseb teil end uues valguses näha, uusi asju katsetada ja teisiti käituda – OTSAST ALUSTADA. Kasutage seda võimalust enda muutmiseks. Käesoleva hetke nautimist saab harjutada – see on õpitav. Näiteks, kui saate sõbraga kokku, siis püüdke kuulata, mida sõber ütleb – mõelge kaasa ja OLGE KOHAL. Nii tihti on ju sedasi, et soov endast ja enda tegemistest rääkida on nii suur, et huvi teise inimese vastu on olematu. Kui palju on teil sõpru, kes teid tõeliselt kuulavad ja teiega kaasa mõtlevad? Kas oskad ka ise kuulata? Tõeline suhtlus on mõlemapoolne huvi teise tegemiste vastu – see määrabki suhtluse kvaliteedi. Pole mõtet teha nägu, et hoolid, kui mõte on mujal – see on selgelt äratuntav. Seega võiks sõbraks pidada sellist inimest, kes TÕELISELT HOOLIB.

ANDESTAGE neile inimestele, kes on teile liiga teinud või teid solvanud. Andestamine vabastab sisemistest pingetest ning siis suudate ise oma elu kontrollida.

TEGELEGE ASJADEGA, MIS TEILE TÕELIST NAUDINGUT PAKUVAD.

Alati, suure tahtmise juures, leiab inimene aega oma lemmikasjadega tegelemiseks. “Mul pole aega!” lauset võime kuulda nende suust, kes ei oska oma elu õigesti planeerida. Kuna kaasaja inimene peab olema väga asjalik, siis tihti ütleb ta seda vaid sellepärast, et endast tegusamat muljet jätta. Sel juhul on elu valesti planeeritud, kui aega jääb väheks või teete midagi, mis väga vastumeelne. Mõelge, millega tahaksite tegeleda, kelleks saada? Kunagi pole hilja midagi uut õppima hakata.

Meie elu koosneb erinevatest hetkedest, ning mida rohkem me oskame neid tähele panna, seda õnnelikumad oleme.

Eelnev artikkel oli põgus ülevaade võimalustest, kuidas oma elu veidi teistsuguseks muuta. Alati on kahtlejaid ja kritiseerijaid, kuid, KES ISE EI PROOVI, SEE EI SAA KUNAGI TEADA!

Triin Tomingas

**Wana Kala Kõrtsis
on võimalik tähistada
sünnipäevi ja korraldada
firmapidusid!**

Küsi pakkumist: info@wanakala.eu
Vaata ka: www.wanakala.eu

**Oma Poolsaar
otsib
kaastoimetajaid!**

Anna oma panus ja
kirjuta meile:
omapoolsaar@hotmail.ee

Lisaks on oodatud
igasugune huvitav
pildimaterjal!

Neeme Rahvamaja üritused:

10.10. kl 17.00 Täiskasvanud Õppija Nädal /loeng/

11.10. kl 20.00 Operetiõhtu "Wunderbar"

09.11. kl 12.00 Perepäev isadega. Õhtul mardipäeva tähistamine

21.11. kl 19.00 Karneval

15.12. kl 15.00 Senioride jõulupidu

19.12. kl 17.00 Laste jõulukontsert

Täpsem info: www.neemerahvamaja.ee või telefonil 60 83 740

Sügav kaastunne
Sirje Põllule perega
armsa venna
kaotuse puhul!

Lasteaed Neeme Mudila, Neeme
Algkool, Neeme Rahvamaja,
Neeme Naiste Rannavalve Selts

Vabandus.

Meil on kahju ja piinlik, et meie tegevuse tõttu Karri nii raskesse seisusse sattus. Oleme süüdi, et ei otsinud aktiivsemalt abi ja lahendusi tema elukvaliteedi parandamiseks.

Tahame kõigi külaelanike ees vabandada ja loodame vaatamata toimunule edasisele mõistmisele. Oleme valmis vastutama tagajärgede eest.

Täname inimesi, kes selle raske olukorra lahendasid ja Karrile elulootuse andsid.

*Lugupidamisega,
Kadri ja Koit Prants*

***Siia ootame ka Sinu kuulutusi ja reklaame!
Täpsem info: omapoolsaar@hotmail.ee***

Minge metsa...seenele ja pohlale!

Sarnaselt eelmisele aastale valisime kokkamiseks ka sel sügisel supi. Praegusel vihmasel perioodil on mets seeni täis ning koorene seenesupp oli Liisi poolt välja pakutud idee, millele keegi meist ei suutnud „EI“ öelda ja me ei kahetse.

Kuigi ma eriline seenefänn ei ole, oli see mõnusalt sametine kukeseenesupp nii hea, et ühest kausitäiest mulle ei piisanud. Ka teistelt tuli ainult kiidusõnu. Lisaks on selle valmistamine imelihtne, mis on ju peaaegu sama oluline, kui see, et toit maitsev oleks, sest kes meist viitsib ja üldse aega leiab tundide kaupa pliidi ees seista.

Kreemjas kukeseenesupp

2 portsjonit

150 g kukeseeni
1 keskmine sibul
1 seenepuljongikuubik
2 dl 15 %-list rõõska koort
40 g Merevaigu sulatatud juustu
2 keskmist kartulit
Valget pipart
Võid

Prae võis sibul ja seened. Pooled praetud seened-sibulad tõsta eraldi kaussi. Keeda puljong seenepuljongikuubikust ja 2-3 dl veest. Keeda selles kartulikuubikud pehmeks, lisa ka pool seene-sibulasegu. Seejärel lisa koor ja merevaik. Maitsesta pipra ja vajadusel soolaga. Püreesta saumikseriga. Kui soovid paksemat suppi, võid lisada kastmepaksendajat või jahu. Serveerides lisa supi peale seene-sibulasegu ja peterselli.

Magustoiduks pakkusin mina välja kartulikoogi. Retsepti koostamise au ma siinkohal küll endale ei võta, aga ma ei saanud seda, esialgu veidi võõrastavat, samas üldse mitte kartulikoogi moodi kooki välja pakkumata jätta. Skeptilisi nägusid oli algul meie naisteseltsis küll, sest kartul ju enamasti soolastes roogades ja koogi sees seda tõesti raske ette kujutada. Kooki maitstes aga tõdesid nii mõnedki, et kui ei teaks, et see kook on kartulitest, siis ei oskaks seda küll aimata. Seega tulemus jällegi positiivne – kiiresti ja kergelt valmis, ning lisaks väga maitsev. Märkimata ei saa ka jätta, et koogiks vaja minev on enamasti igapäevaselt köögis olemas ja seda väga hea teha ootamatute külaliste saabumise puhul või ka lihtsalt oma perele, kasutades ära näiteks õhtusöögist ülejäänud keedetud kartuleid.

Kartulikook

Taigen:

200 g keedetud kartuleid
150 g võid
3 dl jahu
1 tl küpsetuspulbrit

Täidis:

1 0,5 l purk pohlamoosi
0,25-0,5 tl kardemoni
1 spl kartulijahu
määrimiseks 1 muna

Peenesta keedetud kartulid pudruks, lisa sulatatud või, jahu ja küpsetuspulber. Sega ühtlaseks massiks. Saadud taignast suru umbes 3/4 kogusest ümmargusse, kergelt võiga määratud vormi jättes 1-2 cm kõrguse ääre. Täidiseks sega kokku kõik komponendid ning vala see siis vormi asetatud taignale. Kaunistuseks vooli ülejäänud taignast koogi peale peenikesed ribad, ning määri siis need pealt munaga. Küpseta 200 kraadi juures umbes 30 min kuni kook on kuldpruun. Serveeri soojalt koos vaniljejäätisega.

Wiigo Siisikese lood

Järjejutt

SIISIKE LÄHEB VANGI

Siisike ärkab hommikul vara. Ei tea, aga kuidagi uni läks oma teed. Wiigo keerab end selili ja müksab kogemata norskavat Lilianat. See pobiseb midagi ja norskab edasi. Siisike vaatab lakke ja mõtleb elu üle järele. Kas see naise majja toomine oli ikka õige tegu. Tühja kõhtu pole vaja tunda, pesumasin tiksub ka aeg-ajalt aga seda va vabadust ei paista kusagilt. Pilsneri lõhn hakkab juba suust ununema ja kodus on ka ruumi vähemaks jäänud, sest igapäevased pirukad, koogid, tordid ja makaronid on armsa naisukese nii kohevaks ajanud, et toas üksteisest muidu mööda ei pääse, kui kõhtu sisse tõmmates ja kikivarvuli rind rinna vastu hõõrudes. Issand, issand aga see ei aita, kui ise ennast ei aita! Siisike tegi järsu otsuse – LAHUTAN!!!! Kuidas aga Lilianast lahti saada, mõtles Wiigo kiiresti välja. Kella kümnest hommikul helises uksekell ja sisse astus vana armas Anett ja vedis sõrmedevahel kaheliitriseid Pilsnereid. Raadio keerati põhja nii, et armas naisuke pidi unepealt kokutama hakkama. Esialgu ei saanud ta millestki aru, kuni Wiigo karjus koos Anettiga: “Välja, välja, välja, lahutus....”. Ärgates oli Liliana nii erutatud, et võttis suure rasvase panni ja andis neile rahustuseks mõlemale ühe lagipähehoobi!!! Siis nad kõik korra vakatasid ja naisuke sai aru, et tema heategu, Wiigole armastav naine olla, on luhta läinud. Ta pakkis oma asjad ja kadus nuttes minema.

Pralle jätkus seni, kuni Anett imes viimase tilga plastikpudeslit, aga uut tuua polnud enam millegi eest. Väljas pime, ostustasid nad minna porgandi, tomati ja muu seesuguse kraami jahile võõrastes aedades. Anett võttis oma roheline riidekoti, ning pimedas kobades ladus selle mullast kraami täis. Wiigo tegutses tomatisaagi kallal. Äkki aga pandi tuled põlema ja siis tuli jalgadele valu anda. Kott aga jäi peenrale vedelema. Seejärel tormasid nad avatud aknani ja võtsid ühes mobiili, ei tea kelle oma. Seda kasutades aga oli politsemi kerge varganäod üles leida ning Siisike ja Anett sattusid vang. / lõpp /

Sirje Põllu

Järgmisest numbrist alustame Oma Poolsaare flashi konkursiga! Saada meie mailile omapoolsaar@hot.ee mõni naljakas foto (kuni 2 MB) kodukandi inimestest või sündmustest. Iga lehes avaldatud pilt saab auhinnaks 100 krooni!!!

SOOVITUSKIRI

Programmeerija Jaan Kivi on töötaja, kelle võib enamasti leida oma laua tagant. Jaan Kivi töötab iseseisvalt, ega pea käima tööaega raiskamas kolleegidega kõnelemise peale. Alati on ta lahkesti nõus töökaaslast aitama, kuid kunagi ei jää seetõttu tal ülesanded tähtjaks täitmata. Tihti peab aega nõudvaid lisakohustusi ja oma oskuste täiendamist tähtsamaks kui kohvipause. Kivi iseloomustab tõsiasia, et tal pole vähimalgi määral edevust, olgugi et ta on demonstreerinud äärmiselt põhjalikke erialaseid teadmisi. Olen kindlalt veendunud, et Jaan Kivi ei ole osakonnas mitte ainult vajalik, vaid noorusele vaatamata lausa asendamatu töötaja. Soovitan direktsioonil Jaan Kivi tingimata edutada, ehkki vanemate kolleegide seas võib see vastuseisu vallandada.

HILISEM KIRI

Kui ma seda ettekannet koostas, mis teile varem saadeti, vahtis too idiot mul selja taga. Palun lugege seda üle rea!

Tänapäeva mõistatused...

1. Öhtul oma, hommikul võõras.
2. Kukub-kukub, aga maha ei kuku.
3. Kaks jooksevad ees, kaks ajavad taga, üksteist kätte ei saa.
4. Mees läheb lakka, oda õlal.
5. Esiti nahk nülitakse, siis villad võetakse.
6. Käib kõik maailma läbi, aga seisab ühe koha peal.
7. Ei ole lukk ega riiv, aga kinni peab.
8. Neli toas, kaheksa õues?
9. Toa taga tuiskab, sauna ees sajab, ukse ees hea ilm.
10. Üks kala, kaks saba.
11. Teist närib, ise karjub.

Õiged vastused:

1. Armuke
2. Talse
3. Eesti sportlased suurvõistlustel
4. Värnik läheb naistesse
5. Eesti pangandus
6. Välisminister
7. Söetabletid
8. Ühika pidu
9. Lolliks läinud sünoptiku ilmaennustus
10. Stagnaaegne kalapood
11. Ämm

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hot.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Oma Poolsaare peatoimetaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klamas

mob. 56 912 569